

Bruksela, 27 maja 2025 r.
(OR. en)

9434/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0126 (NLE)

CCG 17

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	26 maja 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 253 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do planowanej decyzji uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych odnoszącej się do postanowień dotyczących stóp procentowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 253 final.

Załącznik: COM(2025) 253 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.5.2025 r.
COM(2025) 253 final

2025/0126 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do planowanej decyzji uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych odnoszącej się do postanowień dotyczących stóp procentowych

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej przez Komisję Europejską w kontekście Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („Porozumienie”) w związku z planowaną decyzją w sprawie zmiany postanowień Porozumienia dotyczących stóp procentowych. Postanowienia te określają minimalne stopy referencyjne oprocentowania rynkowego („stopy CIRR”), które mają zastosowanie do oficjalnego wsparcia finansowego dla kredytów eksportowych.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Porozumienie jest „dżentelmeńską umową” między UE, USA, Kanadą, Japonią, Koreą, Norwegią, Szwajcarią, Australią, Nową Zelandią i Turcją, która ma na celu stworzenie ram dla uporządkowanego korzystania z oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. W praktyce oznacza to ustanowienie równych warunków działania (zgodnie z którymi konkurencja opiera się na cenie i jakości wywożonych towarów i usług, a nie na oferowanych warunkach finansowych), przy jednoczesnym działaniu na rzecz eliminacji subsydiów i zakłóceń w handlu związanych z oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi. Porozumienie weszło w życie w kwietniu 1978 r. na czas nieokreślony i chociaż jego administracyjnym wsparciem zajmuje się Sekretariat OECD, nie jest aktem prawnym OECD¹.

Porozumienie jest regularnie aktualizowane w celu uwzględnienia zmian zachodzących na rynkach finansowych i w zakresie polityki, mających wpływ na udzielanie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Porozumienie jest prawnie wiążące w UE zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011². Zmiany warunków Porozumienia są włączane do prawa UE w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 2 wymienionego rozporządzenia.

2.2. Uczestnicy Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Komisja reprezentuje Unię na posiedzeniach uczestników Porozumienia („uczestnicy”) oraz w realizowanych przez nich procedurach decyzyjnych. Decyzje w sprawie zmian Porozumienia podejmowane są w drodze konsensusu. Stanowisko Unii jest przyjmowane przez Radę i omawiane przez państwa członkowskie na forum grupy Rady ds. kredytów eksportowych³.

2.3. Planowany akt uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Stopy CIRR to stałe minimalne stopy procentowe, które mogą być oferowane w ramach umowy o finansowaniu wywozu ze wsparciem publicznym. Stopy CIRR są ustalane dla wszystkich walut krajów będących uczestnikami Porozumienia. W 2021 r. przeprowadzono kompleksową reformę postanowień dotyczących stóp CIRR obejmującą aspekty operacyjne (np. zasady takie jak utrzymywanie i ustalanie stóp procentowych), a także aspekty strukturalne (np. stopy bazowe, marże i dopłaty). Celem reformy stóp CIRR była harmonizacja stosowanych przez uczestników praktyk kredytowych oraz zbliżenie stóp CIRR do stóp rynkowych.

¹ W rozumieniu art. 5 Konwencji OECD.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45).

³ Decyzja Rady w sprawie ustanowienia Grupy ds. Koordynacji Polityki w zakresie Ubezpieczeń Kredytów, Poręczeń i Kredytów Finansowych (Dz.U. 66 z 27.10.1960, s. 1339).

Uczestnicy uzgodnili, że stopa CIRR powinna nadal składać się ze stopy bazowej, powiązanej z dochodem z obligacji skarbowych, oraz z marży. Aby jednak marża w większym stopniu odzwierciedlała sytuację na rynku, nie mogła ona pozostawać na poziomie 100 punktów bazowych. Nowa marża stóp CIRR miała być obliczana za pomocą następującego wzoru:

$$\text{Marża stóp CIRR} = 0,5 * (\text{średnia trzymiesięczna dziennych spreadów rentowności pięcioletnich swapów}) + 80 \text{ punktów bazowych.}$$

Średnią trzymiesięczną dziennych spreadów pięcioletnich swapów, która miała być stosowana, obliczono poprzez wyciągnięcie średniej arytmetycznej z dziennych spreadów pięcioletnich swapów z ostatnich trzech miesięcy kalendarzowych w odpowiednich walutach.

Stopą stosowaną przez wielu uczestników jako stopa referencyjna na potrzeby obliczenia spreadów swapów była londyńska międzybankowa stopa procentowa (LIBOR). W związku z odejściem od stosowania wskaźnika LIBOR z końcem 2021 r. w dniu 30 grudnia 2022 r. uczestnicy uzgodnili wprowadzenie tymczasowej marży 100 punktów bazowych dla wszystkich walut na okres jednego roku, licząc od momentu wdrożenia nowych przepisów dotyczących stopy CIRR (tj. do dnia 14 lipca 2024 r.). Następnie, w dniu 6 listopada 2023 r. uczestnicy uzgodnili przedłużenie okresu obowiązywania tymczasowej marży o rok, tj. do 14 lipca 2025 r., lub do czasu uzgodnienia przez uczestników alternatywnego rozwiązania. Jako że tymczasowa marża w wysokości 100 punktów bazowych przestanie niebawem obowiązywać, należy znaleźć bardziej stabilne rozwiązanie na przyszłość.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Odejście od stosowania wskaźnika LIBOR w 2021 r. zakłóciło stosowanie rozwiązania przewidzianego przez uczestników na potrzeby obliczania marży stóp CIRR dla wielu walut, gdyż stosowanie wskaźnika LIBOR jako stopy referencyjnej na potrzeby obliczania spreadów swapów nie było już możliwe.

W związku z tym UE popiera przyjęcie na okres po 14 lipca 2025 r. stałego rozwiązania w postaci stosowania wartości 100 punktów bazowych jako marży stóp CIRR dla wszystkich walut. Stałe stosowanie wartości 100 punktów bazowych uprościłoby system CIRR i zagwarantowałoby pewność prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to również korzystne rozwiązanie pod względem przejrzystości, której często brakowało w przypadku rozwiązania opartego na spreadach swapów, w szczególności w odniesieniu do stosowanych stóp referencyjnych. Wprawdzie powrót do podejścia opartego na 100 punktach procentowych w mniejszym stopniu odzwierciedla sytuację na rynku niż rozwiązanie przewidziane przez uczestników, jednak inne kluczowe elementy reformy, w tym elementy operacyjne, pozostają niezmienione.

Jeżeli uczestnicy nie wyraziliby zgody na stałe rozwiązanie dotyczące ustalenia marży stóp CIRR, UE opowie się za przedłużeniem obecnego tymczasowego rozwiązania, to jest przedłużenia obowiązywania tymczasowej marży 100 punktów bazowych dla wszystkich walut co najmniej o rok, począwszy od 14 lipca 2025 r.

W związku z tym zaleca się, aby stanowisko Unii na posiedzeniu uczestników w czerwcu 2025 r. polegało na poparciu planowanej decyzji uczestników Porozumienia dotyczącej przyjęcia nowych wytycznych w sprawie ustanowienia marży stóp CIRR.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowany akt może w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów Unii, a mianowicie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylającego decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE. Wynika to z faktu, iż art. 2 przedmiotowego rozporządzenia stanowi, że „Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 3 w celu zmiany załącznika II w wyniku poprawek do wytycznych, uzgodnionych przez uczestników Porozumienia”.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do kredytów eksportowych, co wchodzi w zakres wspólnej polityki handlowej. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odniesieniu do planowanej decyzji uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych odnoszącej się do postanowień dotyczących stóp procentowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne zawarte w Porozumieniu w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („Porozumienie”) zostały transponowane rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011⁵ i – co za tym idzie – stały się prawnie wiążące w UE.
- (2) W związku z odejściem od stosowania wskaźnika LIBOR uczestnicy muszą podjąć decyzję w sprawie rozwiązania mającego na celu zmianę postanowień Porozumienia dotyczących ustalenia marży stóp CIRR.
- (3) Planowana decyzja w sprawie zmiany postanowień dotyczących stóp CIRR powinna zapewnić większą jasność i zharmonizować praktyki kredytowe, sprzyjając równym warunkom działania dla wszystkich uczestników.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w realizowanej przez uczestników Porozumienia procedurze pisemnej, ponieważ, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1233/2011, planowana decyzja może wywrzeć decydujący wpływ na treść prawa Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w kontekście Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w odniesieniu do przeglądu postanowień Porozumienia dotyczących stóp procentowych, w szczególności dotyczących ustanowienia marży, jest zgodne z załącznikiem do niniejszej decyzji.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45) („rozporządzenie (UE) nr 1233/2011”).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*